

Länsstyrelsen i Västerbottens län
901 86 Umeå

Stockholm den 8 maj 2018

ANSÖKAN OM UTESLUTNING UR BYSKEÄLVENS FISKEVÅRDSOMRÅDE

Sveaskog Förvaltnings AB, org. nr. 556016-9020 ("Sveaskog") får härmed ansöka om uteslutning ur Byskeälvens fiskevårdsområde i enlighet med 27 och 28 §§ lagen (1981:533) om fiskevårdsområden.

YRKANDEN

1. Sveaskog yrkar i första hand att länsstyrelsen i enlighet med 27 § lagen (1981:533) om fiskevårdsområden beslutar att ur Byskeälvens fiskevårdsområde utesluta bolagets fiske.
2. Sveaskog yrkar i andra hand att länsstyrelsen i enlighet med 28 § lagen (1981:533) om fiskevårdsområden beslutar att Byskeälvens fiskevårdsområde ska upphöra och fiskevårdsområdesföreningen ska upplösas.
3. Sveaskog yrkar att länsstyrelsen förordnar att – i den mån länsstyrelsen bedömer att uteslutningen bör föregås av en förrättning – kostnaderna för förrättningen ska bäras av Byskeälvens fiskevårdsområdesförening i enlighet med 29 § lagen (1981:533) om fiskevårdsområden.

LÄNSSTYRELSEN SKA BESLUTA OM UTESLUTNING AV SVEASKOGS FISKE ELLER OM UPPHÖRANDE AV BYSKEÄLVENS FISKEVÅRDSOMRÅDE

4. Enligt 27 § lagen (1981:533) om fiskevårdsområden får länsstyrelsen besluta att ur ett fiskevårdsområde utesluta bl.a. ett fiske eller flera fisken som kan utgöra en egen enhet för fiskevård, om övriga fisken inom fiskevårdsområdet även i fortsättningen kan utgöra lämpligt sådant område. En sådan ansökan

om uteslutning får enligt samma bestämmelse göras av fiskevårdsområdesföreningen eller fiskets ägare.

5. Den totala arealen av de fastigheter som bolaget innehar i området är inte obetydligt. Som en följd av detta äger bolaget en mycket betydande del av det fiske som ingår i Byskeälvens fiskevårdsområde. Sveaskogs fastighetsinnehav i området är som framgår av den bifogade kartan i allt väsentligt samlat till ett sammanhållet område, bilaga 1. Sveaskogs innehav är i allt väsentligt koncentrerat till den norra delen av Byskeälven. Det kan vid dessa förhållanden inte råda några tvivel om att bolagets fiske kan utgöra en eller flera egna enheter för fiskevård. Sveaskog menar att det inte heller kan anses råda några tvivel om att de övriga fiskena inom fiskevårdsområdet vid dessa förhållanden även i fortsättningen kan utgöra ett lämpligt sådant fiskevårdsområde. Sveaskog menar därmed att det redan på denna grund föreligger förutsättningar för uteslutning av bolagets fiske ur Byskeälvens fiskevårdsområde.
6. Enligt 28 § lagen (1981:533) om fiskevårdsområden får länsstyrelsen besluta att ett fiskevårdsområde ska upphöra och fiskevårdsområdesföreningen ska upplösas, bl.a. om ägarna av fisket mera allmänt motsätter sig en fortsatt samverkan.
7. Sveaskog delar inte fiskestämman och styrelsens syn på hur verksamheten i fiskevårdsområdesföreningen bör bedrivas. Sveaskog motsätter sig därför en fortsatt samverkan. Sveaskog har också förstått att en inte obetydlig del av övriga fiskerättsägarna i älven också motsätter sig en fortsatt samverkan. Sveaskog antar att de övriga fiskerättsägarnas inställning kommer att utredas i den förrättning som kommer att genomföras genom länsstyrelsens försorg.
8. Sveaskog anser dessutom att fiskestämman och styrelsen i fiskevårdsområdesföreningen särbehandlar bolaget på ett sätt som klart strider mot den grundläggande associationsrättsliga likhetsprincipen, vilket är fullständigt oacceptabelt.
9. I 6 § i de stadgar som fiskestämman i Byskeälvens fiskevårdsområdesföreningen antog den 24 mars 1990 framgår under avsnittet "Domänfiskekortet" att:

"Parallellt med upplåtelse genom föreningen äger Domänverket rätt att sälja Domänfiskekortet. Domänfiskekortet får avse sportfiske i älven ovanför Fällforsen, samt fiske i övriga vatten där Domänverket äger enskilt fiske. Fiskestämman kan dock, efter samråd med Domänverket besluta att vissa områden undantas från

Domänfiskekortet. Om Domänfiskekortet begränsas på detta sätt skall Domänverket i stället äga rätt att lösa fiskerättsbevis.

Genom ovanstående upplåtelse avstår Domänverket rätten att lösa fiskerättsbevis samt all rätt till utdelning."

10. Som alltså framgår av den aktuella bestämmelsen gavs Domänverket en rätt att sälja Domänfiskekortet i vissa delar av älven. Domänverket avstod som framgår av det sista stycket i den aktuella bestämmelsen i gengäld från all eventuell rätt till utdelning. I samband med fiskestämma i Byskeälvens fiskevårdsområdesförening den 20 mars 2016 föreslog styrelsen för föreningen att hänvisningarna till "Domänverket" i den aktuella stadgebestämmelsen skulle bytas ut mot "Sveaskog". "Domänfiskekortet" i stadgebestämmelsen skulle på motsvarande sätt bytas ut mot "Sveaskogsfiskekortet". Styrelsens förslag hade inte föregåtts av några som helst kontakter eller diskussioner med Sveaskog, vilket får anses vara minst sagt anmärkningsvärt mot bakgrund av de följder som beslutet skulle ha fått för bolaget. Styrelsens förfaringssätt får väl också betraktas som något märkligt, bl.a. mot bakgrund av att bolaget inte säljer det "Sveaskogsfiskekort" som framgår av styrelsens förslag.
11. Sveaskog förklarade i samband med fiskestämman den 20 mars 2016 och fiskestämman den 12 mars 2017 att bolaget ansåg att de föreslagna stadgeändringarna klart strider mot den grundläggande associationsrättsliga likhetsprincipen och därför inte skulle antas. Sveaskog föreslog också i linje med detta i en motion i god tid före fiskestämman den 12 mars 2017 och fiskestämman den 24 mars 2018 att avsnittet "Domänfiskekortet" skulle utgå ur stadgarna. Sveaskog förklarade i motionen och på fiskestämman att bolaget enligt den aktuella vinstutdelningsbegränsningen inte har samma rätt i fiskevårdsområdesföreningen som övriga medlemmar och att bestämmelsen därför strider mot den grundläggande associationsrättsliga likhetsprincipen. Sveaskog – som ju för övrigt är en annan juridisk person än Domänverket – vann inget gehör för detta. Fiskestämman beslutade alltså att i strid med likhetsprincipen att avslå bolagets motion. Sveaskog kan givetvis inte acceptera att bolaget inte tillerkänns samma rätt i fiskevårdsområdesföreningen som övriga medlemmar. Sveaskog har därför också av dessa skäl ansett sig nödgat att ansöka om utslutning av bolaget fiske ur fiskevårdsområdesföreningen till länsstyrelsen.
12. Sveaskog vill också i detta sammanhang tillägga att bolaget i en motion inför fiskestämman den 12 mars 2017 föreslagit att det skulle göras en ändring av 10 § i fiskevårdsområdesföreningens stadgar. Den föreslagna stadgeändringen skulle innebära att medlems röstetal vid omröstning i vissa särskilt

angivna frågor skulle baseras på den andel av fiskevårdsområdet som medlem innehar i förhållande till hela fiskevårdsområdet. I dessa särskilt angivna frågor skulle alltså varje medlem inte ha en röst. Sveaskog – som ju innehar lejonparten av fisket i Byskeälvens fiskevårdsområde – skulle med detta förslag i och för sig få ett visst ökat inflytande i fiskevårdsområdesföreningen. Emellertid skulle bolagets samlade inflytande på grund av röstbegränsningsreglerna i 20 § lagen (1981:533) om fiskevårdsområden inte uppgå till mer än 20 procent av de på fiskestämman företrädde röstetalet. Sveaskog skulle med andra ord aldrig ensamt kunna genomdriva beslut utan medverkan av övriga medlemmar i fiskevårdsområdesföreningen. Sveaskog anser att det är rimligt att bolaget – som bidrar med en minst sagt betydande del av fisket i fiskevårdsområdet – har mer att säga till om i sådana frågor som är särskilt angelägna för bolaget än en medlem som bidrar med endast en obetydlig andel av fisket.

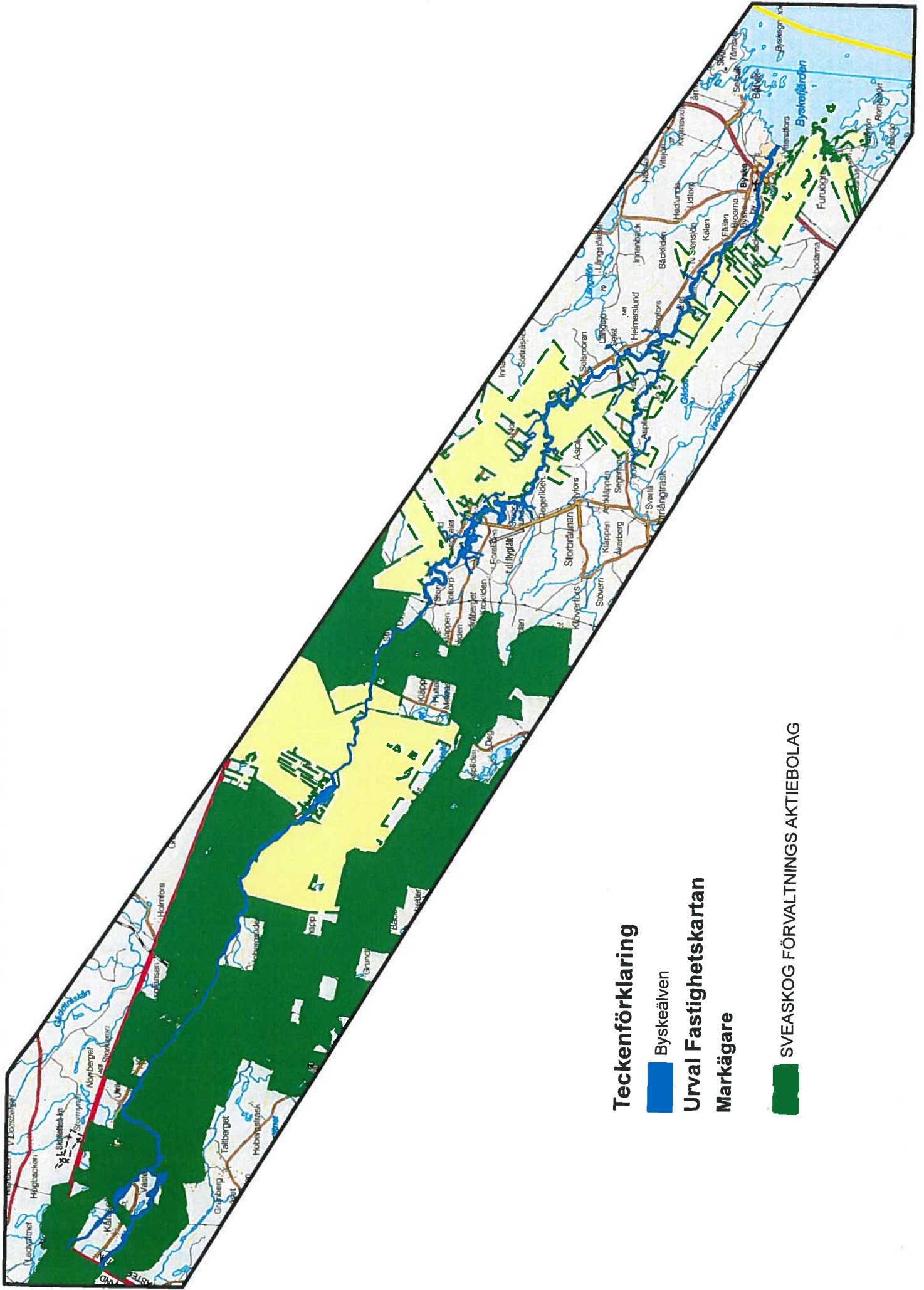
13. Fiskestämman avslog som bekant bolagets stadgeändringsmotion trots att bolaget på fiskestämman förklarade att de normalstadgar som Sveriges fiskevattenägareförbund framtagit innehåller en andelsröstningsbestämmelse som motsvarar det förslag som bolaget lämnat i motionen. Fiskestämman avslog motionen bl.a. under förevändningen att alla medlemmar borde ha samma inflytande oavsett hur stor del av fisket som en medlem bidrar med i fiskevårdsområdesföreningen. Fiskevårdsområdesföreningens styrelse – genom Mikael Stenman – antydde dessutom i samband med detta på fiskestämman som skäl till att bolagens motion inte borde antas att – som det får förstås – det fiske som bolagen bidrar med i fiskevårdsområdet är belägna i mindre attraktiva områden av älven och att fisket därmed närmast får anses utgöra en obetydlig del av fiskevårdsområdets totala fiske. Fiskestämmans beslut och styrelsens skäl till att motionen inte borde antas får väl närmast anses tyda på att fiskestämman och styrelsen i likhet med bolagen anser att det övriga fisket inom fiskevårdsområdet även fortsättningsvis kan utgöra ett lämpligt fiskevårdsområde.
14. Sveaskog har för länsstyrelsens kännedom en omfattande erfarenhet av att bedriva fiske och fiskevård. Sveaskog bedriver som bekant sedan många år tillbaka bl.a. verksamhet vid Mörrums kronolaxfiske i södra Sverige. Sveaskog har genom sina insatser i Mörrum skapat ett av de främsta laxfiskevattnen i världen. Självklart kommer de erfarenheter som bolaget förvärvat genom denna verksamhet komma väl till pass i förvaltningen av Byskeälven efter uteslutningen av bolagets fiske ur fiskevårdsområdet.
15. Sveaskog delar sammanfattningsvis inte fiskevårdsområdesföreningens nuvarande strategi och vision för Byskeälvens fiskevårdsområde. De allvarliga motsättningar som föreligger inom fiskevårdsområdet påverkar fiskevården

och fiskeförvaltningen negativt. Sveaskog skulle otvivelaktigen med sin omfattande erfarenhet kunna skapa en mycket gynnsam fiskevård och fiskeförvaltning i de områden som bolaget nu begär att länsstyrelsen ska utesluta från fiskevårdsområdet. Länsstyrelsen bör sammanfattningsvis besluta om en uteslutning av bolagets fiske eller ett upphörande av fiskevårdsområdet i enlighet med bolagens ansökan.

SVEASKOG FÖRVALTNINGS AB

Ola Söderdahl
Försäljningschef jakt och fiske

Teckenförklaring

 Byskeälven

 Urval Fastighetskartan

 Markägare

 SVEASKOG FÖRVALTNINGS AKTIEBOLAG